UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Jncipit vtilissim[us] tractat[us] q[ui] intitulatur horologiu[m] eterne sapi[enti]e

Seuse, Heinrich

Allosti, 1486

Det[er]minatio quaru[n]da[m] obiectionu[m] q[ue] in p[re]cede[n]tib[us] sunt obmisse.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30857

Visual Library

aurea ineffabilit̃ micãtia:facie coruſci:indumẽto ſplendidi:can
tu iocũdi:ſertis redimiti. O q̃ dulcit̃ intonãt voces veſtre dul
ciſone cũ gratiarũ actione dicẽtes. Eya bũdictio ⁊ claritas ⁊ ſa
piẽtia:⁊ gratiarũ actio:honor:v̈tus.⁊ fortitudo in ſecula ſeculo
rũ:ei cuius benignitate ꝓtecti:cuius mĩa ſaluati : ⁊ cuius boni
tate in eternũ regnaturi ſumus: cui laus ⁊ gloria in ſecula. Cir
cũſpice nũc ⁊ vide per gyrũ:regnũ hoc glorioſum delicijs reple
tũ:in quo cũ xp̃o gaudẽt oẽs ſancti. En hec ẽ patria celeſtis mã
ſio requietiõis:locus retributionis:⁊ regnũ perhenne felicitatis.

Diſcipulus O ſtupor ⁊ ãmiratio ĩmenſa de tãtoꝝ
ꝓfunditate miſteriorũ : oẽꝫ intellectũ
tranſcẽdentiũ:⁊ ſoli deo plene cognitorũ. O abyſſus incõprehẽ
ſibilis diuine ꝓfunditatis:q̃nta in te latent mirabilia. O q̇d au
dio:q̇d video:q̇d deniqꝫ in memetipo experior magnaliuꝫ dei
operũ:q̄ nulla ſufficeret enarrare lingua : in ciuitate hac glorio
ſa. Multa q̇dem glorioſa dicta ſũt de te ciuitas dĩ: ſꝫ nihil ẽ ad
ea q̄ in te latẽt inſignia. Uere nunc cognoui: q꞉ verus ẽ ſermo
quẽ ſepius audiui:ſuꝑ mirabilibus tuis gloria tua:⁊ non crede
bã narrãtibꝰ donec ipe veni ⁊ vidi oculis meis ⁊ ꝓbaui: q꞉ me
dia pars mihi nũciata nõ fuit:maior ẽ ſapia tua ⁊ glã:q̃ rumor
quẽ audiui. Beati viri tui ⁊ bti ſerui tui hij q̄ ſtãt corã te ſemꝑ:
⁊ audiũt ſapiam tuã: ⁊ nũc rex glẽ liceat famulo tuo porrigere
petitiũculã dño ſuo:⁊ ne cõfundas faciẽ meaꝫ: maneat obſecro
famulus tuꝰ hic iuxta te deinceps:⁊ nõ reuertat̃ in domũ ſuam:
ſiq̇deꝫ valde bonũ ẽ nos hic eẽ. Audi q̃ſo ſeruũ tuũ hũilit̃ corã
te ꝓſtratũ ⁊ da nũc locũ ad manẽdũ tecũ in citate hac glorioſa

Sapientia Neq̃q̃ necdũ cõpleta ẽ hũilitas ſyon:nõ
dũ venit hora tua:tẽpus pugnãdi tibi ad
eſt:necdũ venit hora regnãdi:tẽpus iſtat merẽdi:nõ veit tẽpus
remunerandi : viriliť age:q꞉ adhuc multa tibi debentur pro fi
de xpriſti certamina.

¶ Determinatio quarundam obiectionum que in precedenti
bus ſunt omiſſe.

FElicem ſane hunc locũ per
hennis beatitudinis oculo puriſſime contemplationis
ideo tibi monſtratum noueris:non vt ibidem pro nũc
remanere debeas. ſꝫ vt in õni colluctatiõe ⁊ aduerſitate ſcias te
huc cõuertere:⁊ cũcta tibi aduerſa tolerabilius poſſis ſuſtinere

ꝛ vt queruloſis impugnatoꝛibus reſpõdere valeas dicentibus
quare via impioꝝ proſperat᷑ : ꝛ cur deus in hoc mũdo ſolcat ſu
os caſtigare dilcõs. Itẽqꝫ vt reſpõdeã q̃rimonie tue quã pridez
tam flebilit̃ ꝓpoſuiſti cõtra me dicẽs : videlicet ꝙ propt̃ artitu
dinẽ vie q̃ ducit ad vitã multi int̃ eos quos cũ magno laboꝛe ꝛ
doloꝛe dño adq̃ſiuiſſe gaudebas: retroꝛſũ abyſſent. Nã ſi diligẽ
tius iſpicias iuenies ꝓculdubio qꝛ res hec nimiũ cõſueta ẽ: nec
tibi ſoli hec accidiſſe: ſꝫ ꝛ ſanctiſſimis q̃buſqꝫ pr̃ibus manifeſciſ
ſimũ ẽ. Nunq̃d oẽs ꝑſtiterũt q̃ per ṽba mea ꝛ aploꝝ crediderũt
Vel nunq̃d ex hac cauſa paulus vas elcionis ꝛ doctoꝛ gentiuꝫ
inuanũ ſe cucurriſſe ꝛ laboꝛaſſe cõquerit᷑ : q̃nimo ſtrẽnuiſſime
diſcurrẽs: vbiqꝫ cũ tanto laboꝛe ꝛ ſollicitudine euãgeliũ latiſſi
me gentibꝰ p̃dicauit: epiſtolas miſit: ꝛ tanq̃ꝫ nutrix filios ſuos
fouit: ac nomẽ ieſu coꝛã gentibꝰ ꝛ regibꝰ poꝛtauit ꝛ filys iſrael:
Sed q̃d vbi ſũt epheſy ꝛ galathe atqꝫ choꝛinthy ꝓpter quos ſe
tm̃ laboꝛaſſe: ꝛ plagis ac moꝛtibꝰ ſe frequent̃ expoſuiſſe gl̃abat᷑.
aut nunq̃d paulus ac ceteri apoſtoli ꝛ doctoꝛes ideo a p̃dicatio
ne ꝛ animarũ deſtiterũt ſalute: cũ ꝑceperunt filios ſuos recalci
traſſe. ꝛ a pſeudo aplis p̃uentos eẽ : aut nũquid ꝓpterea ſegniꝰ
egerũt: Nequaq̃ꝫ. ſꝫ vbiqꝫ verbũ dei diſſeminãtes : ꝛ qđ in ſe ẽ
faciẽtes: fructũ vero inde ꝓuenturũ diuine oꝛdinatiõi ac volũ
tati cõmiſerũt. Vñ habes in actibꝰ aploꝝ. Et crediderũt inquit
oẽs quotq̃t erãt p̃oꝛdinati ad vitã eternã. Sic nimirũ ꝛ natura
ſagax arboꝛes frondibꝰ ac floꝛibꝰ oꝛnare cõſueuit: vt interdum
floꝛũ tp̃e: nec foliũ quidez in arboꝛe q̃uis appareat : ſꝫ tota flori
bus onuſta videat᷑: pulcriſqꝫ coloꝛibꝰ ac gratis odoꝛibꝰ redolere
ſentiat᷑. Sꝫ cũ ad expectatũ fructuũ ꝓductionẽ ventum fuerit a
pleriſqꝫ arboꝛibꝰ hoc qđ ſe pulcre oſtẽderat: d̃fluit ꝛ perit: vt mil
leſima pars manere vix cognoſcat᷑: ſꝫ prudẽs pat̃familias mul
tas habẽs in oꝛto arboꝛes ꝓpt̃ caſum vniꝰ vel pluriũ a plãtatõe
nõ deſiſtit: ſꝫ vbi arboꝛ vna ceciderit aliã ſurrogare feſtinabit.
Ignoꝛas ꝙ lignũ ſi p̃ciſum fuerit rurſũ vireſcit ꝛ rami eiꝰ pullu
lant: ſꝫ ꝛ ſepties in die cadit iuſtus ꝛ reſurgit : ſtat ſentẽtia eius
inuiolabilis q̃ dicit. Nouit dñs q̃ ſũt eius: ꝛ quis cognoſcit ſen
ſum dñi: aut quis moꝛtaliũ poterit ſcire q̃ ſint dãnãdi vel qui
eternalit̃ coronãdi: maxime ex frequẽti mutatiõe libere volun
tatis. Videas hũc de recluſoꝛio veluti de xp̃o cõſoꝛtio auerſum
a ſummo bono ruere in iſernũ eternalit̃ damnãdũ: illũ aũt exi
re de ꝓſtibulo coꝛde cõtrito: ꝛ angeloꝝ iungi collegio eternalit̃
ſaluandũ. Proide indifferent̃ oĩbus ſermo ſalutis ipendẽdus ẽ

nã quo minime credis gurgite piſcis erit. Jdeoq̃ vbiq̃ tibi pẽ
deat hamus. Siquidẽ ad multas lupa tendit oues. ꝑdet̃ vt vnã
Glorioſe cõſummato curſu certaminis ĩ gaudia dñi ſui ĩtrabit:
qui centũ milibus ꝓdicãs vel vnã aĩam lucrataꝫ dño ſuo repor
tauerit: nec ideo minꝰ glorioſe ſi nullaꝫ: dũmodo felicit̃ ꝓ poſſe
ſuo faciat qḋ faciendũ ẽ pro ſalute. Nempe miles ſtrẽnuus ĩ cer
tamine ꝯmẽdat̃: ſi cõſtant̃ ⁊ legitime certauerit: etiã ſi dño ſuo
nõ obtinuerit triumphũ. Sic ⁊ doctor gentiũ repoſitã ſibi habe
re coronã iuſticie gloriabat̃: nõ minꝰ q̃ ſi oẽs hy quos cõuerte
rat in vera fide ⁊ vnitate m̃ris eccl̃e ꝑſtitiſſent. Nam nulli du
biũ hoc qḋ experiẽtia q̊q̃ in hoc caſu docet: q̃ nõnũq̃ doctoris
animꝰ plus affligit̃ labore ⁊ dolore vbi ſe inanit̃ putat laboraſſe
q̃ vbi fructuoſe eſtimauerit egiſſe. Jn iſto nãq̃ gaudens cõpla
cet ſibi in dño: in illo aũt dolens aĩa ſua ad ſeipaꝫ cõturbat̃: ⁊ ĩ
ſuꝑ toxicatis ĩuidoꝝ iacul̃ vulnerat̃. Moyſes q̃ a dño aſſump
tus ⁊ elcũs fuit vt populũ ſuũ de t̃ra egypti educeret in terrã ꝓ
miſſionis: quot putas milia fuerũt hy quos eduxit: ⁊ ecce ꝺ bis
duo ſoli ꝑuenerũt: ceteri perierũt. Gedeon quẽ ſpũs dñi ĩduerat
vt populũ ſuũ a madianitis liberaret: multos ad ſe ſocios elege
rat vt cõtra eos pugnaret: nutuq̃ dñi apud aq̃s ꝓbati tot milia
reiecti atq̃ reuerſi ſũt: ⁊ ſoli tricẽti viri q̃ remãſerãt cũ eo certa
mini ſe dantes hoſtes vicerũt. Jſay multos elegãtes habuit fili
os: ſolus dauid in regẽ eligit̃. Sic multi reges iudaici populi:
int̃ quos oẽs ſoli tres excelſa abſtulerũt. Sic igit̃ ꝑ ſingula diſ
currẽdo inuenies te erraſſe: dũ ordinẽ vniuerſi pulcerrimuꝫ: et
nõ niſi a diuina ſapĩa inſtitutũ: in generatiõe ⁊ corruptiõe: ⁊ li
bertatis arbitry flexibilitate ad tuaꝫ voluntatẽ retorq̃re voluiſ
ti. Proinde de cetero diligent̃ caue: ne in futurũ puſillo animo
fias: ſicut tũc cũ tuos cõfractos pedes ⁊ propt̃ laborẽ vie ĩflatoſ
oĩm cõditori ſurſũ porrexiſti: ⁊ cur laborẽ ⁊ dolorẽ tuũ nõ reſpi
ceret: ĩpatienti animo oſtẽdiſti: eo q̧ quondã ouiculã ꝑ te a fau
cibus ĩimici ereptã rurſum recidiuare ꝑmiſit: eo q̧ non potius
ĩpam de hoc mũdo in ſcõ adhuc ꝓpoſito exiſtentẽ migrare fec:
neq̃ te ac ſeipm̃ de eo q̃ eidẽ ruine occaſionẽ dederat ſtatim vĩ
dicauit. Sed potiꝰ cogitabis q̃ntũ ego laboraui cũ genꝰ hũanuꝫ
redemi: ⁊ tñ apud multos parũ ꝑfeci. Vñ ⁊ tũc quadã celeſti il
luminatiõe cũ turbato animo me argueres: tale diuinũ ſimpli
citati tue habuiſti reſpõſum. Sufficit diſcipulo ſi ſit ſic̃ magiſter
eius: ſi inquiẽs ſermonẽ meũ nõ ſeruauerũt: nec v̄m̃ ſeruabũt
Recole q̧ in celeſtibꝰ caſtris: lapides viuos gl̃a ⁊ honore p̃ci

ꝑiios:nõ niſi tonſiõibus ⁊ preſſuris multiplicit̃ expolitos vidiſ
ti. Sꝫ fortaſſis occulta cogitatiõe p̄dictis obuiare cõtendis:aſſe
rens alit̃ fuiſſe olim:atq̨ alit̃ nũc : eo ꝙ in his extremis tẽpori
bus caritas pene refriguit:⁊ ꝙ ꝓphete ſci mortui ſint miracula
q̊q̨ pro magna ꝑ te ceſſauerũt:⁊ ꝙ mł̃tiplicata ſint mala in t̃ra.
fideles q̊q̨ diuerſi ꝑuerſe viuẽtes propt̃ multos retrahẽtes diſ
ficiliores ſint ad cõuertendũ: ꝓcliuiores ad recidiuandũ:idq̨ a
tali fructificatiõe ceſſandũ eẽ. Ad qđ ego. Quanto appropinqn
te iam mũdi t̃mino hoĩes ꝑiculoſius deficiũt ⁊ deteriorant̃ : tã
to plus indigerẽt vt feruẽti aliq̃ doctrina ⁊ gr̃a renouarent̃:q̃ꝫ
to damnabilius ꝓphete ſci ⁊ amici dei obierũt:falſiq̨ ꝓphete lo
co eoꝝ ſurrexerunt:tãto magis neceſſariũ eẽt ⁊ feruide docere.
⁊ pro veritate iam dormitante aĩam ponere. Falſos aũt ꝓphe
tas appello oẽs hos q̇ quidẽ verbo dicũt:facto cõtradicũt:ſicut
hy qui docent auariciã fugiendã:⁊ ipi pecuniã totis ſitiunt viſ
ceribus:qui clam̃ãt gl̃am mũdi ſpernendã: ⁊ ipi toto conamĩe
vanos querũt honores atq̨ ꝓmotiones :⁊ q̇ dogmatizant curio
ſa abyciẽda ⁊ ſimplicia eẽ ſectanda : ipi v̊o curioſitati exceſſiue
deſeruiũt:⁊ vt de alys taceã videas pleroſq̨ tantã q̃rere i veſti
bus culturã:quas ſci pr̃es ad ſimplicitatis ⁊ innocẽtie ſignum
ferre ſuis poſteris mãdauer̃t:vt nõ min⁹ q̃ꝫ ſecularis põpe ima
ginẽ preferre videant̃. Videas hũc panno p̃cioſiſſimo ſtolatuꝫ
incedere:⁊ rugas ꝑ ſcapulas deſcẽdentes habere:ac plicas cẽtu
plicatas circũiacẽtes portar̃:vt quaſi thoga philoſophica idut⁹
⁊ velut ſimilitudo tẽpli circũornat⁹ ꝓcedere videat̃. Aliũ vero
cyrotecas habentẽ in manib⁹: ⁊ calceos ſtrictos atq̨ roſtratos
⁊ quaſi ad ſaltandũ aptos in pedib⁹. Quoſdã autẽ portantes tu
nicas:nouitate quadã diſſoluta : in forma ⁊ in figura modo ſe
culari deformatas:manicas ſciſſas ⁊ adeo ſtrictas : vt brachia
nõ niſi cũ magno labore poſſint ſubintrare. Tabulas eburneas
dependẽtes:zonas ſericeas fulgẽtes:⁊ cetera ſimilia:q̇ leuitatẽ
⁊ diſſolutionẽ oſtendũt:volẽtes ꝑ hoc placer̃ mulierculis:⁊ diſ
plicẽt deo ⁊ eccleſiarũ p̄latis : oĩbuſq̨ ſexus honeſtis. Quid pu
tas cogitabũt hy ad quos tales ꝓphete pro iſtructione mittunt̃
cũ eos viderint nõ veniẽtes in ſaccis velut antiq̇ ꝓphete fecer̃t
ſꝫ cũ ſcandalis ⁊ offendiculis multis ſpernẽdi vtiq̨ erũt. Dice
turq̨ eis illud ꝓuerbiũ. Medice cura teipm̃. Cui⁹ eni vita deſpi
cit̃:ait quidã:cõſequẽs ẽ vt ⁊ ei⁹ doctrina deſpiciat̃. O quot de
tractiones ⁊ ſubſannatiões ac irriſiões habebũt hy ab his qui
foris ſũt. O quotiẽs ⁊ q̃nti deridebũt illos : nec imerito ꝑfecto:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

nāq̃ res hec digna ē riſu. Erubeſce ſydon ait mare. Dicetur q̃q̃
eis hoc qđ dixit demon cuidaꝫ monacho: q̄ tēptabatᷣ de longo
pallio portādo: qđ cū habere nō poſſet matta pro illo induebatᷣ
ac dyabolus ſedēs retro ſupra caudā matte quam poſt ſe trahe
bat: dixit fratri. O monache ſi plus poſſes: vtiq̃ plꝰ faceres. Nō
ne merito excuſaſionē ꝑferre poſſunt delicti ſui hy q̄ pro regno
tēporali cōtendūt: dū hec ꝛ ſimilia etiā in paupibus ꝛ abiectis
mūdi huiꝰ hoībus tam crebro ſine ōni tergiuerſatiōe fieri con
ſpiciūt. Mirū nō ē ſi litigant illi infeliciᷣ ꝛ cōtencioſe ꝑ īperio
dum tāta lis ē de paupꝫ regno: qꝛ ſi hec curioſitatis abuſio ī ſolᷣ
eēt ſubditis: facilius morbo tam cōtagioſo remediū adhiberetᷣ
Nūc aūt ꝛ multi q̄ ceteros v̄bo ꝛ exēplo p̄ire deberēt: ꝛ quorū
veſtes ꝛ mores pro religioſitate alios arguere deberēt: hoc idē
facere: īmo qđ damnabiliꝰ ē: hoc ipm̄ defendere nō vereᷣᷣ. Hoc
enī qđ arrogantie vel curioſitatis ē honeſtas vel vtilitas eē ab
ipis vna ratione cōtenditᷣ: dū hoc vel gratis datᷣ: vel diu duratᷣ
ꝓbatᷣ. Sꝫ prohdolor hec ē prudētia ſecularis: ſapīa aīalis vꝉ dy
abolica: dū vtilitas tēporalis bono prefertᷣ ſpūali. Quid igitᷣ fa
ciet puſillus grex: vaſcula īfirmiora: ſexus ſcꝫ femineꝰ: cū vide
rint viriles aīos ad tales nugas deductos: vtiq̃ dū cecus paſto
rū ꝑ abrupta graditᷣ: neceſſe ē in p̄cipiciū grex ſequatᷣ. Antiq̄tꝰ
nō ſolum fiebāt exhortationes de neceſſarys ad ſaluteꝫ: ſꝫ toto
poſſe opa ſuperogatiōis extollebantᷣ: ꝛ hec pietatis exercicia fi
delibus ſuadebantᷣ: tanq̃ ea q̄ ſaluti neceſſaria cōmodius adq̄
rebantᷣ: ꝛ adq̄ſita cōſeruabantᷣ. Nūc vero pleriq̃ talia ſilencio
tranſeūt: timētes ne ſi lingua aliud q̃ vita ſonaret: notā īhoneſ
tatis incurrerēt: ꝛ qđ damnabiliꝰ eſt nō ſolum hec admodū vti
lia omittūt: ſꝫ ꝛ ea faciētibꝰ ac ſuadentibꝰ: moleſtias q̄s poſſunt
inferre nō deſiſtūt. Sic Hieremias ſcūs euerſioneꝫ iſrael proptᷣ
peccata populi in proximo futurā predicēs: dū cathenā ligneaꝫ
iuſſu dn̄i eis obtuliſſet: vt faciliꝰ eos ad penitentiā mouere poſ
ſet. falſi ꝓphete obſtiterᷣt ꝛ eū multis afficiētes īiurys: cathenas
ligneas cōfregerūt dicētes. Pax pax: ꝛ nō erat pax. Nonne de
hoc optime ꝓphetauit q̄ dicebat: q̄ minima negligit paulatiꝫ de
fluit: ꝛ hūc flebilem defectū īuenies nō ſolū in his q̄ velut aq̄la
ceteris in cognitione altiꝰ volaſſe cognoſcuntᷣ. ſꝫ ꝛ veriſſime in
vitulo typico q̄ ſe ſpecietenꝰ humilē ac ſeruilē ꝑſonā oſtendere
cōſueuerat. Copioſiſſime aūt in leone: q̄ rugitu ꝛ clamoribꝰ au
res catuloꝝ ſuorū implere dicitᷣ in eoꝝ ſuſcitatiōe. Quartū aūt
animal miſtice acceptū ſcꝫ homo diutina iam defectione intm̄

infirmatū ē: vt de eo iam q̄ſi deſpatū eſſe nullus dubitet: q̄ ma
nifeſte videt: ꝙ ſibi illicita liceāt cūcta: ⁊ abſq; timoꝛe ambulet
poſt coꝛdis ſui deſideria. Cetere quoq; creature ī antris ⁊ ſiluis
cōmoꝛātes: curyſq; ac vꝛbibꝰ renūciātes: ſeculares vꝛbanitates
reſumere ⁊ īduere tā ſtudioſe q̄ꝫ periculoſe īcipiūt: vt iā ꝓch do
loꝛ vix ſit locus diffugiēdi: cū appꝛopiquāte t̄mino: īimicus hō
rethe ſuū expādere: ⁊ zizania ſeminare nimis feſtinet: bti ꝓꝛſus
moꝛtui q̄ iā in dn̄o moꝛtui ſunt. Recole factuꝫ notabile qđ acci
dit cuidā ex p̄dictis: dū ī ꝓphetādo: vl' exhoꝛtationē ſalutarem
hoībꝰ faciēdo: exclamationē faceret n̄ modicā: de h. ſ. ꝙ caritas
⁊ affectus hoīm multoꝝ ad deū ⁊ ſcōs eius defeciſſet: ⁊ ꝙ xp̄s
ſuā mariā magdalenā in mūdo nō inueniret: q̄ ſibi tot obſeq̄a
faceret vt olim: quo poſt cōpletū ſermonē q̄dā domicella adyt
ip̄ꝫ: eiq; q̄ſi ſub ſtomachādo dixit. O frat' ſi maria nūc ſicut olī
īueniret xp̄ꝫ ſuū: vtiq; xp̄s nūc quoq; ſic oli īueniret ſuā mariā
Jntēdens: ꝙ ſi q̄dam de ꝓphis p̄dictis eſſent ſic deberēt. adhuc
eſſent q̄ eos cū omni deuotione ſuſciperēt. Poꝛro dū hāc purā
veritatē q̄ vicia palpare nō nouit ſermone q̄dem tꝑato: ſed ad
modū cōſtant' in mediū ꝓfero: video te mēte cōſteꝛnatū timētē.
ne foꝛte h qđ tecū ſecrete cōfero: dū ad aures eoꝝ q̄ talia agūt
ꝑuenerit: negligēter aut certe minꝰ gratant' recipiat': h eſt ergo
qđ diſplicet: hoc ē qđ te rep̄henſibilē reddit: qꝛ te nimis timidū
eſſe video in his: que multoꝝ ad ſalutē eē cognoſco. Quid eni?
Hieremias nō es: ſanctificatus ī vtero nō es: ꝓph̄a nō es. Sꝫ
quid? hō peccatoꝛ ⁊ armētarius vellicans ſichomoꝛos. Uerūtn̄
miſſus ab eo a quo ⁊ illi: qđ ⁊ nomē ⁊ ꝓfeſſio tua atteſtat': a ſū
mo vicario ih̄u xp̄i cōfirmata: q̄re foꝛmidas: ⁊ ſi vanis ac diſſo
lutis diſplicebis tn̄ multis q̄ in leuitate animi nō ambulāt: ſed
ſecudū ſanctoꝛū īſtituta patrū honeſte conuerſant' ac ſeipſos ⁊
multos alios deo lucrant': placebis. An q̄ris adhuc hoībus pla
cere? Hec dico nō quidē ſingularitates appꝛobans: ſed cōi ince
dendū via bonū eē diffiniēs ⁊ atteſtās: ſed heu ip̄m qđ olim ſin
gulare fuit: nūc cōe incipit eē ⁊ qđ nūc ſingulare ē quondā erat
cōe. Nec debet fidelis ⁊ prudēs diſcipulus iō a ceptis deſiſtere:
qꝛ cauſaris te audiētes nō habere. Et itē ꝙ hic ſermo meus nō
capiat ī eis: eo ꝙ nō cōtineat queſtionū ſubtilitates: aut ſermo
nū ꝑ ſe loquentiū vtilitates tēpoꝛales: q̄ ſola iā tanq̄ꝫ honoꝛis
ꝓmotiua vel tꝑalis cōmodi lucratiua carꝰ amplectunt': ⁊ p̄cio
ſius cōꝑantur: ⁊ ī viſu a multis habent': alys neglect. Preſens
autē volumē ſolum cōtineat lamētationes ⁊ carmen ⁊ ve: que

mētes vicꝭs torpentes excitant: ⁊ ſurſum corda ſubleuāt ad di
uina. En ezechielē dn̄s ad ppl'm mittit dure ceruicis: p̄dicēs illi
ipſi nō audiēt te: qꝛ nolūt audire me. Mittit ſcūs ꝓpha: ⁊ tamē
anteq̄ꝫ mittatᷣ ſe nō ꝓficere p̄dicitur. Ubi ⁊ dn̄i pietas ꝑpenditᷣ
qui vult oēs hoīes ſaluos fieri: ⁊ remedꝭs ſalutaribꝰ nō carerᷣ:
⁊ iudeoꝝ duricia reꝑhenditᷣ: ꝙ bn̄ficꝭs dei ingrati: in ſua obſti
natione ꝑmāſerūt. Attēde nihilominꝰ hieremiā ꝓphetā: qui cū
librū legis dn̄i ſcripſiſſet: ⁊ hic a rege nequaq̄ꝫ acceptatus: ſed
ſcalpello ſcribe ſciſſus: ⁊ in ignē ꝓiectus fuiſſet ꝓ tāto nō d̄ſtitit.
ſed huic aliū ad iuſſum dn̄i ſcribēdo cōtinuauit. Nō ſi nec iſtud
q̄dē attēdis: ſaltē iux̄ cōſiliū cuiuſdā ſapiētis: tibimet ipſi tuiſq̄ꝫ
cauas: ſi aures ſurde ſūt ceteroꝝ. Si igitᷣ ab inicio mūdi: diuerſi
hoīes ſancti ⁊ amici dei altiſſimi multa aduerſa ſuſtinētes ⁊ pa
tientᷣ oīa ferentes: premia que vidiſti meruerūt etn̄a: mō coro
nantᷣ ⁊ accipiūt palmā. Patet ḡ ex p̄miſſis: ꝙ bonū ſeruire deo
magis q̄ꝫ mūdo: ⁊ q̄ꝫ iocundū amare celeſtia ⁊ duratura: q̄ꝫ ter
reſtria ⁊ peritura.

Diſcipulus.

Ad hec oīa v̄tutē meā nīl'tū excedētia: quid reſpondeam
oīo nō habeo: niſi ꝙ digitū ori meo ſuppono: ⁊ imꝑfectū meū
tue benigniſſime volūtati: ⁊ ꝑfectiſſime maieſtati cōmitto: hoc
ſolum ſubinferens de tua gratia: ꝙ ſtulti ſūt ⁊ inſipientᷣ loquen
tibus ſimiles: qui amorē tuū p̄cioſiſſimū: ⁊ amorē mūdi vaniſ
ſimū ad inuicē cōꝑare temptant. Nā velut ignobiles in ſenſibus
eſſe pro delicꝭs cōputant: cū ⁊ rō earū vana ſit: eo ꝙ ex multitu
dine tali: ecōtrario hūc ſcꝫ diligentiū: amorē ipſius approbare:
⁊ ex paucitate tibi amore ꝑfecto iunctorū: amorē tuū iꝓbare
nituntᷣ. Prochdolor ceci ſītᷣ ⁊ duces cecoꝝ. Magis enim ex hoc
oppoſitū q̄ꝫ ꝓpoſitū faciliᷣ ꝓbatᷣ: dū conſtat multitudinē nō rōe
regi: ſed magis affectu duci inordinato. Erraſſe enī proinde me
nimiū cognoſco: ⁊ cordis cū dolore meipm̄ accuſo: eo ꝙ nīma
queq̄ꝫ laboris exercitia: pro ſalute ꝓximi facta multū ponderᷣui
⁊ ꝙ tā impatiēs fui in aduerſis. O q̄ꝫ miſericorditᷣ dicis cū hic
aduerſa tribuis: ⁊ q̄ꝫ ſeuere iraſceris cū ſemꝑ ꝓſpera elargiris.
Amabilis valde ē tua p̄rna correptio: quē enī diligis corripis:
⁊ q̄ſi pr̄i in filio cōplacet tibi. Nullus cōqueratᷣ: ꝙ tuoꝝ oblituſ
ſis tribulatoꝝ: qui pociꝰ obliuione eterna hoꝝ oblitus es: q̄bus
nūc ad modicū parcis: bona quidē modica eoꝝ renunerando:
ſed eos in eternū dānare vis: eoꝝ mala oꝑa ſine fine puniendo
Dignū igitᷣ valde eſtimo: vt hic aduerſitate cōtinua premātur:
q̊s tātis miſerꝭs carere: ⁊ tā imenſam gl'am poſſiderᷣ decreuiſti

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN